

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

niderlandzki

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Rodzaje zawodów prawniczych

Belgia

Poniżej przedstawiono w zarysie różne zawody prawnicze w Belgii Zawody prawnicze – wprowadzenie Oskarżyciele publiczni/prokuratorzy Sędziowie Adwokaci Notariusze Inne zawody prawnicze Organizacje, które udzielają bezpłatnych porad prawnych Prawnicze bazy danych Portal Federalnej Służby Publicznej Wymiaru Sprawiedliwości

Oficjalne tłumaczenie przeglądaney wersji językowej nie istnieje.

Tutaj znajdują Państwo tłumaczenie maszynowe tego tekstu. Ma ono charakter wyłącznie orientacyjny. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

-----polski-----bułgarskihilispańskiczeskiduńskiniemieckiestońskigreckiangielskichorwacki włoski łotewski litewski węgierski maltański portugalski rumuński słowacki słoweński fiński szwedzki

Zawody prawnicze – wprowadzenie

Niniejsza część zawiera informacje dotyczące zawodów prawniczych takich jak:

oskarżyciele publiczni/prokuratorzy,
sędziowie,
adwokaci,
notariusze oraz
komornicy sądowi.

Oskarżyciele publiczni/prokuratorzy

Organizacja

Jako **oskarżyciele publiczni** (*Ministère public*) występują funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości (*magistrats*) skierowani do **prokuratury** (*parquet*) lub do **inspekcji pracy** (*auditorat*). Pełnią oni obowiązki służbowe w okręgu sądu, w którym zostali ustanowieni.

Na szczeblu okręgu sądowego prokurator królewski (*procureur du Roi*) oraz jego pierwsi zastępcy i pozostali zastępcy występują w charakterze oskarżyciela publicznego przy sądzie pierwszej instancji (*tribunal de première instance*), w szczególności przed sądem dla nieletnich, który jest wydziałem sądu pierwszej instancji. Pełnią tę funkcję również w sądzie policyjnym (*tribunal de police*) oraz sądzie gospodarczym (*tribunal de commerce*) w danym okręgu sądowym.

W sądach pracy pierwszej instancji (*tribunaux du travail*) funkcję tę pełni **oskarżyciel przy sądzie pracy** (*auditeur du travail*), którego wspomagają zastępcy oraz, jeżeli zajdzie taka potrzeba, pierwsi zastępcy. Występują również w charakterze oskarżyciela publicznego w sądzie poprawczym (*tribunal correctionnel*), który jest wydziałem sądu pierwszej instancji, lub w sądzie policyjnym (*tribunal de police*) w sprawach karnych, wchodzących w zakres ich właściwości.

Na szczeblu sądów apelacyjnych i sądów pracy drugiej instancji (*cour du travail*) funkcję oskarżyciela publicznego pełni **prokurator generalny**, który kieruje pracą i nadzoruje funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości w prokuraturze generalnej (*magistrats du parquet général*) oraz generalnej inspekcji pracy (*l'auditorat général du travail*). W prokuraturze generalnej prokuratora generalnego wspomagają: pierwszy rzecznik generalny (*premier avocat général*), rzecznicy generalni (*avocats généraux*) i zastępcy prokuratora generalnego (*substituts du procureur général*). W generalnej inspekcji pracy są to pierwszy rzecznik generalny, rzecznicy generalni i zastępcy generalni.

W Sądzie Kasacyjnym funkcję oskarżyciela publicznego pełni **prokurator generalny przy Sądzie Kasacyjnym**, którego wspomagają pierwszy rzecznik generalny i rzecznicy generalni. Pomimo tej samej nazwy funkcja oskarżyciela publicznego w tym przypadku jest zupełnie odmienna. W konsekwencji Sąd Kasacyjny nie orzeka co do istoty sprawy, ale weryfikuje zgodność z prawem i rzetelność dotychczasowego postępowania.

Oskarżyciel publiczny/prokurator jest **niezależny** w prowadzeniu dochodzeń i ścigania w poszczególnych przypadkach, bez uszczerbku dla kompetencji właściwego ministra do wszczęcia ścigania i wydawaniu wiążących wytycznych w odniesieniu do polityki kryminalnej, w tym w zakresie polityki dochodzenia i ścigania.

Rola i zadania

Oskarżyciel publiczny/prokurator odpowiada za realizację szeregu zadań i obowiązków. Jego zadania i obowiązki obejmują **prowadzenie i monitorowanie** zarówno **spraw karnych**, jak i **spraw cywilnych**.

W sprawach karnych prokuratorzy zapewniają (w interesie publicznym) właściwy przebieg i rozstrzygnięcie postępowania karnego. Wykonują oni swoje czynności zarówno na etapie rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, jak i podczas poprzedzającego ją postępowania informacyjnego (*procédure de l'information*) i przygotowawczego (*procédure de l'instruction*) – w sądach śledczych (*juridictions d'instruction*): w izbie doradczej (*chambre du conseil*) i izbie oskarżeń (*chambre des mises en accusation*). Podczas rozprawy stoją na straży stosowania prawa karnego, czuwając jednocześnie, aby podjęto wszelkie konieczne środki zmierzające do właściwego wykonania orzeczonych kar. **W sądzie przysięgłych** (*cour d'assises*) funkcję oskarżyciela publicznego pełni prokurator generalny przy sądzie apelacyjnym, który jednak może delegować swoje zadania na innego członka prokuratury.

W sprawach cywilnych prokurator działa z urzędu w przypadkach przewidzianych w ustawie i w każdym przypadku, gdy wymaga tego porządek publiczny. W tych sprawach prokuratura wydaje opinię (pisemną lub ustną) dotyczącą danej sprawy. Prokurator ma obowiązek wydania opinii w sprawach dotyczących

konkretnych zagadnień, wymienionych w art. 764 akapit pierwszy belgijskiego kodeksu postępowania sądowego (Code judiciaire). Może on również wydawać opinie we wszystkich innych sprawach, w których uzna to za stosowne, o ile znajduje się to w jego właściwości. Sąd może również zwrócić się o wydanie takiej opinii (art. 764 ust. 2 kodeksu postępowania sądowego).

Poza głównymi zadaniami w ścisłym tego słowa znaczeniu prokurator jest również, w zakresie swojej właściwości, organem upoważnionym do **odpowiedniego monitorowania i wykonywania orzeczeń i wytycznych dotyczących polityki kryminalnej**.

Wytyczne polityki kryminalnej określa minister sprawiedliwości po konsultacjach z kolegium prokuratorów generalnych (złożonym z pięciu prokuratorów generalnych przy sądach apelacyjnych).

Kolegium, pod zwierzchnictwem ministra sprawiedliwości, podejmuje decyzje mające na celu zapewnienie wysokiego stopnia spójności w zakresie opracowywania i koordynacji polityki oraz właściwego funkcjonowania prokuratury w ujęciu ogólnym.

Właściwość kolegium obejmuje całe terytorium królestwa, a jego decyzje mają moc wiążącą dla prokuratorów generalnych przy sądach apelacyjnych i dla wszystkich członków prokuratury działających pod ich zwierzchnictwem i kierownictwem.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej Federalnej Służby Publicznej Wymiaru Sprawiedliwości](#) (Ministerstwo Sprawiedliwości, zakładka „Ministère de la Justice” - „Parquet”).

Sędziowie

Organizacja

Istnieje rozróżnienie na **sędziów** (*magistrature assise*), do których zaliczają się sędziowie w sądach niższej instancji (*juges*) i radcy w sądach wyższej instancji (*conseillers*) oraz na prokuratorów (*magistrature debout*) – zob. wyżej oskarżyciel publiczny/prokurator.

Na ogół funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości, którzy zasiadają w sądach niższych instancji nazywa się **„sędziami”** (*juges*), podczas gdy funkcjonariuszy zasiadających w sądach wyższej instancji nazywa się **„radcami”** (*conseillers*).

Rola sędziów polega na zastosowaniu odpowiednich przepisów prawnych do przedstawionego im stanu faktycznego w sprawach cywilnych, a także w sprawach, w których dana osoba dopuściła się czynu przestępnego.

W niektórych sądach sędziowie zawodowi odbywają posiedzenia wraz z sędziami niezawodowymi. **Sędziowie niezawodowi** orzekają w następujących sądach:

sąd gospodarczy: sędziowie zawodowi i sędziowie-doradcy (*juges consulaires*; sędziowie niezawodowi)

sąd pracy: sędziowie zawodowi i ławnicy (*juges sociaux*; sędziowie niezawodowi)

sąd penitencjarny: sędziowie zawodowi i asesory sądu penitencjarnego (*assesseurs en application des peines*)

Organ odpowiedzialny

Najwyższa Rada Wymiaru Sprawiedliwości (Conseil supérieur de la justice) pełni **potrójną funkcję**:

odgrywa decydującą rolę w **powoływaniu** sędziów w ramach korpusu funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości w sposób obiektywny i bezstronny pod względem politycznym;

sprawuje **zewnętrzną kontrolę** nad funkcjonowaniem sądownictwa, łącznie z rozpatrywaniem skarg;

przedstawia opinie osobom odpowiedzialnym za wyznaczanie kierunków polityki w celu poprawy funkcjonowania sądów.

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej **Najwyższej Rady Wymiaru Sprawiedliwości**. <http://www.hrj.be/>

Adwokaci

Rola i zadania

Adwokat jest osobą wykonującą zawód prawniczy oraz pełniącą określone funkcje w wymiarze sprawiedliwości. Podlega on zasadom etyki zawodowej, które gwarantują mu **całkowitą niezależność**. Ponadto jest zobowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej.

Wykształcenie adwokata ma na celu umożliwienie mu podejmowania się spraw z różnych dziedzin prawa, które często są wzajemnie powiązane (prawa spółek, prawa administracyjnego, prawa budowlanego i planowania przestrzennego, prawa finansowego, prawa rodzinnego itp.). W miarę rozwoju kariery zawodowej adwokat może się wyspecjalizować w jednej lub kilku dziedzinach, w których nabył wiedzę specjalistyczną.

Rolą adwokata jest wspieranie klientów nie tylko przed sądami, ale również we wszystkich sytuacjach, w których mogą potrzebować usług prawnych oraz osoby mogącej ich reprezentować lub sporządzić dla nich pismo. Adwokat może również udzielić swoim klientom wsparcia moralnego.

Ogólnie rzecz ujmując, adwokat występuje w potrójnej roli:

doradcy

rozjemcy

obrońcy.

Adwokat może wytaczać powództwa i bronić swoich klientów we wszystkich belgijskich sądach (w sądzie policyjnym, przed sędzią pokoju (*justice de paix*), w sądzie pierwszej instancji, sądzie gospodarczym, sądzie pracy pierwszej instancji, sądzie apelacyjnym, sądzie pracy drugiej instancji (*cour du travail*), w sądzie przysięgłych oraz w Radzie Stanu), jak również w innych państwach Unii Europejskiej.

Może również uczestniczyć w postępowaniu arbitrażowym lub mediacyjnym, w ramach alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR) lub na dowolnym zgromadzeniu lub posiedzeniu.

Adwokat nie podejmuje działań wyłącznie w przypadku sporów. Dzięki poradom ze strony adwokata lub dzięki sporządzonym przez niego umowom można niejednokrotnie uniknąć postępowania sądowego.

Adwokat może również pomóc w przypadku najmu lub kupna nieruchomości budynkowej, założenia spółki, niewypłacalności lub też zawierania umowy o pracę z nowym pracodawcą, w razie wypadku lub napaści, w przypadku wezwania do sądu lub w razie separacji itp.

Adwokat dla każdego:

Osobom o ograniczonych środkach prawo zapewnia możliwość skorzystania z pomocy prawnej (dawniej zwanej *pro deo*) lub wsparcia prawnego:

Pomoc prawna pozwala na całkowicie lub częściowo bezpłatne korzystanie z usług adwokata. Istnieją dwa warianty udzielania pomocy prawnej:

Podstawowa pomoc prawna jest dostępna dla wszystkich, bez progu dochodów. Chodzi o dyżury adwokackie, podczas których adwokaci pozostają do dyspozycji klientów, udzielając im krótkich porad, do czego zalicza się porada prawna, prośba o udzielenie informacji itp.

Właściwym organem odpowiedzialnym za udzielanie podstawowej pomocy prawnej są komisje ds. pomocy prawnej (Commissions d'Aide Juridique; C.A.J.).

Kwalifikowana pomoc prawna jest dostępna jedynie w przypadku spełnienia pewnych warunków dotyczących dochodów lub też w zależności od zaistnienia określonych sytuacji. Pomoc ta, w zależności od sytuacji całkowicie lub częściowo bezpłatna, pozwala na ustanowienie adwokata, który będzie bardziej szczegółowo doradzał klientowi w toku postępowania sądowego lub administracyjnego, a także który może wziąć udział w postępowaniu mediacyjnym.

Właściwym podmiotem odpowiedzialnym za udzielenie tego typu pomocy prawnej są biura ds. pomocy prawnej (Bureaux d'Aide Juridique; B.A.J.).

Wsparcie prawne obejmuje całkowite lub częściowe zwolnienie z kosztów postępowania (opłaty sądowe, opłaty rejestracyjne, opłaty urzędników sądowych, opłaty za czynności notarialne, opinie biegłych itp.). W tym celu klient osobiście lub przez adwokata zwraca się do biura wsparcia prawnego.

Właściwe organy

Wszyscy adwokaci należą do samorządu zawodowego adwokatów; Obecnie w Belgii istnieje 28 izb adwokackich.

Zrzeszenie Francuskojęzycznych i Niemieckojęzycznych Izb Adwokackich (Ordre des Barreaux Francophones et Germanophone; O.B.F.G.) jest organizacją, która zrzesza wszystkie izby wspólnoty francuskiej i niemieckojęzycznej Belgii (czyli 13 izb francuskojęzycznych i 1 izbę niemieckojęzyczną).

Zrzeszenie Izb Adwokackich Wspólnoty Flamandzkiej (Orde van Vlaamse Balies; O.V.B.) jest organizacją, która zrzesza wszystkie izby adwokackie wspólnoty flamandzkiej Belgii (14 izb).

W celu uzyskania informacji na temat zawodu adwokata można zapoznać się z następującymi stronami internetowymi:

[Francuskojęzyczne i niemieckojęzyczne izby adwokackie Belgii](#)

[Zrzeszenie Izb Adwokackich Wspólnoty Flamandzkiej](#)

Dostęp do tej bazy danych jest **bezpłatny**.

Notariusze

Notariusze są **funkcjonariuszami publicznymi** powoływanymi przez króla, których rola polega w szczególności na uwierzytelnianiu czynności, które są dokonywane w ich obecności. Niektóre czynności (*actes authentiques*) wymagają bowiem z mocy prawa udziału notariusza w celu potwierdzenia umowy zawartej przez strony (sporządzania dokumentów urzędowych). Na przykład z usług notariusza należy skorzystać w celu sprzedaży nieruchomości budynkowej. Poza sporządzaniem dokumentów urzędowych notariusz świadczy też usługi związane ze sprawami spadkowymi, sporządzeniem umowy prywatnej, wydawaniem opinii itp.

Do kompetencji notariuszy należą głównie trzy ważne dziedziny:

prawo rzeczowe dotyczące nieruchomości (sprzedaż nieruchomości budynkowej, kredyt itp.),

prawo rodzinne (małżeńska umowa majątkowa, spadki, rozwody itp.), oraz

prawo handlowe (tworzenie spółek itp.).

Istnieje również **Krajowa Izba Notarialna** (Chambre nationale des notaires). Jej główne **zadania** to:

reprezentowanie belgijskich notariuszy wobec władz i instytucji w zakresie ich kompetencji,

ustalanie zasad etyki zawodowej,

kierowanie do izb notarialnych odpowiednich zaleceń dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Na poziomie prowincji działają również izby notarialne, będące organami dyscyplinarnymi samorządu zawodowego, których nadrzędnym zadaniem jest czuwanie nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej i rozstrzyganie sporów natury zawodowej (na przykład rozpatrywanie skarg).

Ponadto notariusze są zrzeszeni w Królewskiej Federacji Belgijskiego Notariatu (Fédération Royale du Notariat Belge – FRNB). Federacja jest zrzeszeniem zawodowym notariuszy wspierającym kancelarie notarialne w codziennej pracy, poprzez świadczenie usług dostosowanych do ich potrzeb. Reprezentuje ona także notariuszy na zewnątrz.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej Królewskiej Federacji Belgijskiego Notariatu](#).

Inne zawody prawnicze

Komornicy sądowi

Komornik sądowy jest **urzędnikiem wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszem publicznym**, który sprawuje swoją funkcję w ramach **wykonywania wolnego zawodu**. Oznacza to, że posiada dwojaką tożsamość zawodową: z jednej strony jest funkcjonariuszem administracji publicznej, z drugiej strony sprawuje swoją funkcję w sposób **niezależny**.

Komornik sądowy jest **urzędnikiem wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszem publicznym** właśnie dlatego, że państwo powierzyło mu wykonywanie części władzy publicznej. Z tego powodu nie może odmówić podjęcia działania na odpowiednio złożony wniosek, chyba że zasady etyki zawodowej lub prawo na to nie zezwalają, jak w przypadku konfliktu interesów lub niezgodności wniosku z prawem. Komornik nie działa zatem nigdy z własnej inicjatywy, lecz zawsze na wniosek osoby, która powierzyła mu wykonanie czynności urzędowej. Podczas każdej czynności komornik musi realizować różne obowiązki prawne.

Ponadto może on pobierać opłaty za wykonane czynności w celu częściowego lub całkowitego pokrycia poniesionych kosztów.

Jako **osoba wykonująca wolny zawód** komornik sądowy działa w sposób niezależny i bezstronny. Ponadto jego doświadczenie zawodowe ma służyć wszystkim członkom społeczeństwa. Oznacza to, że nie otrzymuje on wynagrodzenia, zwrotu kosztów, ani żadnego dodatku funkcyjnego od władz. Musi zatem sam ponosić wszystkie koszty.

Zakres działania komornika sądowego można podzielić na dwie główne kategorie: **czynności zwane „pozasądowymi”** (odzyskiwanie długu za zgodą dłużnika, protokół stanu faktycznego) i **„sądowe”** (doręczenie, wykonanie orzeczeń). W trakcie tych czynności do jego obowiązków należy często udzielanie informacji na temat sposobu, w jaki można korzystać ze swoich praw, a także udzielanie odpowiedzi na pytania dotyczące jego obowiązków. Komornik udziela tych informacji zarówno osobie, która korzysta z jego usług, jak i podmiotom, których dotyczą podejmowane przez niego czynności.

W każdym okręgu sądowym istnieje **izba**, w której skład wchodzi wszyscy komornicy sądowi **z danego okręgu**. Główne zadania izby polegają na zapewnieniu przestrzegania przez komorników sądowych z okręgu zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz przepisów ustawowych i wykonawczych, które ich dotyczą, jak również na rozstrzyganiu sporów, które mogą powstać między komornikami.

Istnieje również Krajowa Izba Komorników Sądowych Belgii (Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique), której główne **zadania** obejmują:

zapewnianie jednolitych zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej i zasad etyki zawodowej komorników sądowych,

obrona interesów jej członków oraz

reprezentowanie ich.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej Krajowej Izby Komorników Sądowych Belgii](#).

Inne

Sędziów i prokuratorów wspomaga personel administracyjny i merytoryczny: sekretarze (*greffiers*), referendarze (*référéndaires*), asystenci prokuratorscy (*juristes de parquet*), sekretarze prokuratury (*secrétaires de parquet*) oraz personel administracyjny.

W każdej rozprawie oprócz sędziego bierze również udział **sekretarz**. Sekretarz wspomaga pracę sędziego, na przykład przygotowując akta na rozprawę. W trakcie rozprawy sporządza protokół przebiegu rozprawy oraz pilnuje, by wszystkie dokumenty zostały właściwie sporządzone. Innymi słowy zapewnia wykonanie zadań administracyjnych i rachunkowych sekretariatu oraz je koordynuje. W każdym sądzie znajduje się sekretariat (*greffe*), którym kieruje główny sekretarz (*greffier en chef*). W sekretariacie sądu pracuje jeden lub kilku sekretarzy w zależności od wielkości sądu. Sekretarzy wspomagają z kolei pracownicy administracyjni.

Referendarze są prawnikami, którzy pomagają sędziom sporządzać wyroki w sądach. Współpracują oni przy sporządzaniu akt sądowych, pod nadzorem i zgodnie z instrukcjami jednego lub kilku sędziów. Analizują akta, zagadnienia prawne i przygotowują projekty wyroków w odniesieniu do kwestii prawnych.

Funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości mogą zwracać się do asystentów (*juristes*) o opracowanie aspektów prawnych sprawy. W prokuraturze nazywa się ich „asystentami prokuratorskimi”. Asystenci prokuratorscy przeprowadzają w szczególności kwerendy prawne, zbierają i przechowują informacje, przygotowują wezwania do sądu, pod nadzorem i na podstawie instrukcji jednego lub kilku prokuratorów.

W każdej prokuraturze mieści się sekretariat prokuratury kierowany przez głównego sekretarza (*secrétaire en chef*). Sekretarze w prokuraturze wspomagają prokuratorów, w szczególności w pracy w zakresie dokumentacji i kwerend oraz przygotowywaniu akt sprawy. Aktualizują oni dokumenty oraz rejestry prokuratury, dokonują archiwizacji itp. Liczba sekretarzy w prokuraturze zależy od jej wielkości. Sekretarze w prokuraturze wspomagają z kolei pracownicy administracyjni.

W sekretariatach sądów i w sekretariatach prokuratury pracuje wielu pracowników administracyjnych. Personel administracyjny zapewnia obsługę administracyjną wpływających akt sądowych i wprowadzanie danych do rejestrów. Współpracownicy administracyjni zajmują się pocztą i rejestracją pism oraz zapewniają obsługę interesantów w sekretariacie sądu lub prokuratury.

Więcej informacji na temat tych zawodów można znaleźć w [tym dokumencie PDF](#) (376 Kb) [en](#).

Organizacje, które udzielają bezpłatnych porad prawnych

Każdy obywatel może uzyskać **pierwszą bezpłatną poradę prawną**, udzieloną przez osoby wykonujące zawody prawnicze. Chodzi o **podstawową pomoc prawną**:

informacje praktyczne,
informację prawną,
pierwszą opinię prawną lub
odesłanie do specjalistycznej organizacji.

Nie chodzi tu o natychmiastowe uregulowanie sprawy, lecz o **pierwsze wskazówki**. Dyżury prawne organizuje się w organach wymiaru sprawiedliwości, sądach pokoju, punktach porad prawnych (*maison de justice*), niektórych urzędach gminnych, większości publicznych ośrodków pomocy społecznej (Centre chargé de l'action sociale dans une commune, CPAS) i przy różnych stowarzyszeniach nienastawionych na zysk posiadających dział prawny.

Aby uzyskać więcej informacji, można zapoznać się z broszurą zamieszczoną on-line: [Pomoc prawna: lepszy dostęp do wymiaru sprawiedliwości](#).

Prawnicze bazy danych

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej [Federalnej Służby Publicznej Wymiaru Sprawiedliwości](#) (Ministerstwo Sprawiedliwości).

Portal Federalnej Służby Publicznej Wymiaru Sprawiedliwości

Kategorie

Informacja

Wymiar sprawiedliwości od A do Z

Dział prasowy

Publikacje

Skargi

Adresy sądów

Komunikaty prasowe

Statystyki

Sądownictwo powszechne

Sądy wyższej i niższej instancji

Prokuratury

Właściwość miejscowa

Rada Konsultacyjna Sądownictwa (Conseil consultatif de la Magistrature)

Komisja ds. Modernizacji Sądownictwa (Commission de modernisation de l'ordre judiciaire)

Zmiany w otoczeniu prawnym

Powiązane strony

Federalna Służba Publiczna Wymiaru Sprawiedliwości

Ostatnia aktualizacja: 17/11/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.